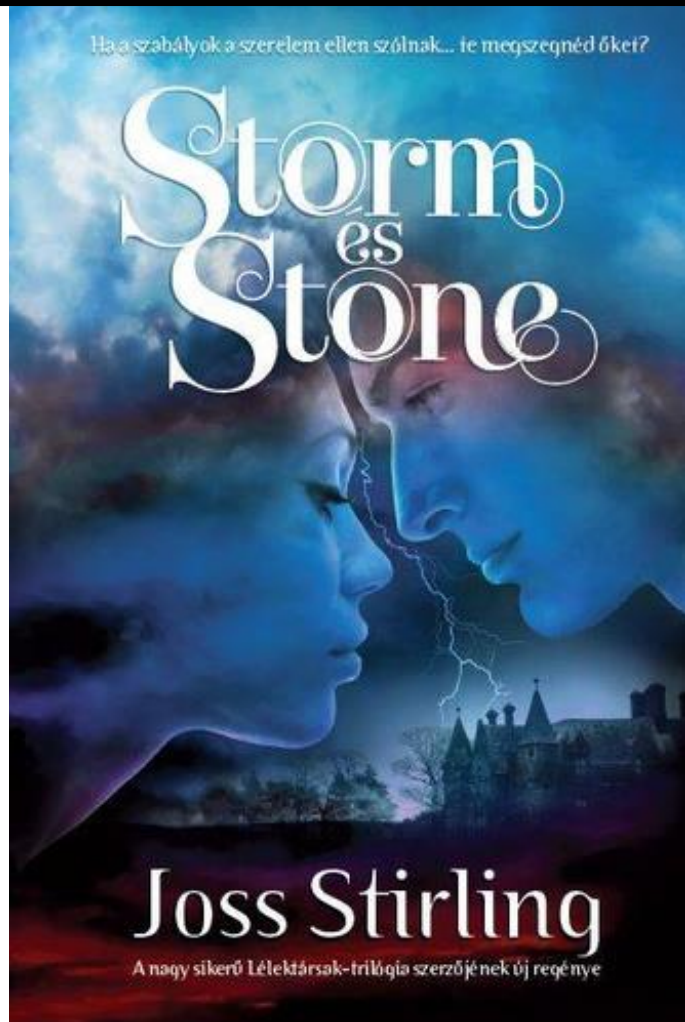

Storm és Stone: Antológia

The worms
Olvasók diadala
2019

Grósz Dávid

Végtelen szerelem

(részlet)

Beleszerettem két szép, barna szemedbe,
beleestem az örökké tartó szerelembe.
Elfogadtalak, amilyen vagy, ez nem kérdés,
nagy volt bennem az irántad érzett féltés.

(...)

Ez egy szenvedélyes szerelem,
a sors akarta, hogy ez így legyen.
Elpattant köztünk sok ajakérintés,
nálunk mindig ragyogott a napsütés.

Juhász Szilvia

Emlékvers

(részlet)

feledésbe merültek a
gyermekkori vétkek
iskoláim láttán ma
pár könnycsepp is betévedt

szép emlékek garmadája
rohanták meg szívemet
Dombrád iránt mindörökké
bennem él a szeretet

egy mondat mit felidézek
álomból is hogyha kell
ne feledd hogy honnan jöttél
itt mindig lesz ki átölel

Driszkó Dóra Éva

Rétegek

(részletek)

Egyesített elméletek,
Mit a diákokra feszítenek.
Pedig vannak rétegek,
Csak elkopnak a részletek.
Túl sok esélyt adnak a
végletnak,
S nem az esélytelennek.
De most őszinte leszek,
Ez a hely nyomor a
léleknek.
Egy gyomros az életnek.
S bitófa a pénzednek.

Gondoljatok, merjete!

Ne kössétek fel a
tehetségeket!

Amitek van, azzal éljete,
S ne hagyjátok, hogy a
szabályok, az emberek
Elnyomják, akik vagytok.

Titeket.

S hogyha néha egy átkos
hiteget,

Csak legyintsetek.

Egyenes háttal üljete,
Így elbírátok azt a súlyos
többletet,

Amit minden rátok tett.

Érjétek el, hogy büszke legyek.

De nem arra, mit elérték.

Nem érdekelnek az érdemjegyek,
Vagy bármily ehhez hasonló képzetek.
Két dolog érdekel. A tehetségeitek,
S az életen át tartó küzdelmetek.

Grósz Dávid

Miért?

Miért bántottatok, nem értem,
a szívem máig vérzik, érzem.
Fájnak bizony az elmúlt évek,
a pillanatok, mikor veletek éltem.

Álmaimban újra kísért,
holott jó ideje véget ért.
Bűnöm, hogy különc voltam,
a suliban kettőt nem szóltam.

Bántom magam feleslegesen,
lehet, ez az én gyengeségem.
Ámde erős leszek, mert tudom,
más is így van ezzel, belátom.

Nincsen harag, csak lelki fájdalom,
vajon miért volt ez a bántás?
Ugyanolyan voltam, mint a többi kamasz,
csak most jön ki belőlem a sok panasz.

Grósz Dávid

Tiniszerelem

(részlet)

Az én szívem hevesebben dobog,
mert az érzés engemet is elkapott.
Tünetünk alapján ez tiniszerelem,
amire semmi gyógymód nincs.

Te vagy az életemben az első lány,
egymásba estünk a sulis folyosóján.
Jó veled lenni, minden pillanatban,
a mi szerelmünk igenis halhatatlan.

Kapcsolatunk ellen bárki lázadhat,
minket soha, senki el nem választhat.
Csillagot is lehozom neked az égről,
igen, onnan a nagy messzeségből.

Te vagy a legszebb, tiniszerelmem,
mindig megőrizlek, kis drága kincsem.
Már tudjuk, hogy ketten mit érzünk,
örök szerelmet, ha egymásra nézünk.

Boza Ferenc

Második otthonom

(részlet)

Régi épület és oly sok ember,
Egy hely, ahova szívem húz s mennem kell.

De mint az ajtón belépek, valami furcsa,
Hisz változik minden újra és újra.

Elmennek lassan az ismerősök, barátok,
Ha évek múlva megyek vissza, már senkit nem találok?

De a hely, a szellem és az emlékek,
Ez számomra az energia, miből élek.

Csak teljesüljön a vágyam, az álmom,
Kerüljek biz oda, s a rögös utat nem bánom.

Leljem meg ott mindenem, mi az én boldogságom,
Legyen az a hely a mindenem, az életem s halálom.

Szklenár Tamás

A titkolt szerelem

Szereted,
ő is szeret téged,
de ezt mégsem tudhatja senki,
csak a lelked.

Fáj,
hisz benned tüzel egy vágy,
hogymele légy,
s mellette boldogan,
az életed leéld.

A tudat,
amiben megmarad, mely másnak elsuhan,
mikor két embernek ugyanaz a bújja,
hogymele lehet az övé
az, kit szíve és karja magához húzna.

Vitai Nikoletta

Vágy

Szemedbe nézve,
mindent feledve,
mi volt, s mi vár,
mi nincs, s mi fáj.

Titkon remélve,
reszketve kérve,
mi tilos, mi bánt,
mi édes, mi vágy.

Örökké várva,
szívembe zárva
mi örültség, mi kín,
mi álom, mi remény.

Kunovits Viktória

Szeretlek

SZERETLEK... ez a szó semmit nem jelentet nekem,
egy különös srác volt, ki felkeltette az érdeklődésem.

Ő más, más mint a többi.

Csak egy jó barát? - kérdeztem magamtól...

Jó kifogás volt!

Csak jó barát...

De aztán megváltozott minden,
a barátságból szerelem lett!

Észre sem vettem mi történik velem...

Csak egy nap telt el de már hiányzik!

Mi van velem? ez nem, nem lehet a szerelem!

Hisz ő a barátom, tudtam, hogy szeret.

De ez más volt mint a baráti szeretett.

Elhatároztam addig nem nyugszom

míg nem tudom szeret-e biztosra!

S míg ajkamat nem érinti mézédese csókja.

Barát, barát volt mindig, s az is marad mindörökre.

Régi emlék lesz a szívemben...az első szerelem élménye.

Szép emlék marad mindörökre.

Simon Marianna

Barátságból szerelem

(részlet)

Szeretem a percet mikor körém fonod karod,

szeretem a csókot ahogy általad kapom!

Szeretem a hangod, mikor nekem szól a szó,

szeretem a napot, veled minden perce jó!

Szerettem veled nevetni, kedvedet emelni,

szerettem a vitát, elveid örökre elnyelni.

Szerettem az utat melletted megtenni,

szerettem volna igaz barátod lenni.

Szeretem a változást, amit közösen szültünk,
szeretem a terveket amiket éjjelenként költünk.

Szeretem a vágyat, azt amit velem tett,
szeretem azt hogy minden olyan más lett.

(...)

Szeretem azt amiké most váltunk,
szeretem tudni, hogy megérte várnunk.

Szeretem a szerelmet mit tőled kapok,
szeretném ha tudnád most már mindent neked adok!

Nagyapa

Mélyen alszik nagyapa,
megrezeg a szeme,
közben horkant édesen,
majd kifújja a szelet.

Vajon miről álmodik,
azt sok-sok idő,
rég emlékek követi,
vagy talán a jelen idő?

Unokája felriad,
- mert éppen ott van nála -
átfordul a jobboldalra,
papát egy kicsit felrázza.

Nagyapa mondta:
- bütyök, kelts, ha túl
hangos vagyok,
mert gyakran én is arra
ébredek,
valaki éktelenül zajong.

Már nyúlna felé keze,
vállát kopogtatva,
mégis visszahúzza akaratát,
csak néz az öreg arcba.

Nézi, nézi és elgondolja,
mit is álmodhat a sok ránc,
mely annyi mindent átélt,
mégis neki csak mosolyt ad.

Vajon melyik a nagymama,
biztos a szája szeglete,
mert annyit emlegeti a papa,
ő biztos ott nyugszik
szeretve.

Ott a szeme sarkában
az a kedves mosolybarázda,
az biztos ő, az unoka,
mert ha ránéz, mindig azt
látja.

Van az arcán annyi ránc,
mélyen és mégis szelíden,
és ott fent a homlokán
sok gond nyugszik kérdően.

Nézi, nézi... és mosolyog,
közben csillog a szeme,
majd mélyeket pislogva
elringatja a kedves zen

Tán Ferenc Gergő

TÁNcduett

(részlet)

TÁNcolunk testben, és lélekben is,
Minden mozdulatunk klasszis.
Minden ütem és ritmus helyén van,
Idillikus állapot uralkodik világunkban.

Közelebb s közelebb kerülünk,
Egymás finom illatában vegyülünk.
Kecses, figyelmes, lágy mozdulatok,
Egyik uTÁN másik érdekes fordulatok..

(...)

Levegő visszatart, tér csökken,
Ajkam ajakadon beszökken.
Nem húzódtál, partner voltál,
Szívem vaskos falán átjutottál!

A zene megállt, de én tette készen
Határokat léptem át igen merészen.
Közösek voltak határaink immár,
Kíváncozva ért egymáshoz a szép pár.

Müller Márta

Az élet tánca

Az élet tánca

Nem balett, kifinomult

Mozgás helyett nyers,

Váratlan mozdulatok,

Jó, rossz, minden kavarog.

Juhász Szilvia

Bántalmazás, drog, erőszak

lendül a kéz mely pofonokat mérne
elfordítod fejed mintha az megvédne

hallod a csattanást lám mégis eltalált
csak a jó ég tudja haragjának okát

mennyi mennyi ember szenved naponta
az erőszak sarjad mint réten a gomba

ne tűrd el csendben hisz sosem ér véget
beszélj róla mielőbb kérj segítséget

Kelemen Norbert

Az igaz barátság

Mikor kell, ott termek.

Ki se mondod nevem,

Tudom, hogy kellek.

(...)

Sírsz? Felvidítalak hamar.

Nem vagyok az a fajta,

Szomorkodni nem hagylak,

(...)

Jöhet bármi, itt leszek.

Odaadom, ha kell,

mindenem,

Csak, hogy neked jó legyen.

Titkaid nálam pihenhetnek.

Jó helyen vannak, higgy

nekem,

El nem mondom én

senkinek.

(...)

Ezt jelenti barátnak lenni.

Sose szeretni kapni s

elvenni,

Inkább adni, vele csak jót

tenni.

Versek:

<https://www.poet.hu>

Képek:

www.moly.hu

www.pixabay.com